

عنوان مقاله:

تاثیر زوج درمانی تلفیقی مبتنی بر خودتنظیم گری - دلبستگی بر سازگاری زناشویی زوجین

محل انتشار:

فصلنامه دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، دوره 18، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

عذرا اعتمادی - عضو هیئت علمی گروه روان شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

نیره آریان فر - دانشجوی دکتری، گروه روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش، بررسی اثربخشی مدل زوج درمانی تلفیقی مبتنی بر خودتنظیم گری-دلبستگی بر سازگاری زناشویی زوجین بود. روش پژوهش، نیمه تجربی با طرح پیش آزمون و پس آزمون و گروه کنترل بود. جامعه آماری، زوجین مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهر اصفهان بودند. برای این منظور از میان زوجین مراجعه کننده به مراکز مشاوره اصفهان، تعداد 30 زوج به صورت داوطلبانه انتخاب شدند و به طور مساوی در دو گروه زوج درمانی مبتنی بر خودتنظیمی-دلبستگی و گروه کنترل به شیوه تصادفی جایگزین شدند. پیش و پس از مداخله، پرسشنامه سازگاری زناشویی اسپانیر (1976) توسط زوجین شرکت کننده تکمیل شد. سپس زوجین گروه آزمایش در برنامه زوج درمانی تلفیقی خودتنظیم گری-دلبستگی (8 جلسه) شرکت کردند. نتایج حاصل از اجرای تحلیل کوواریانس چندمتغیره نشان داد که پس از کنترل اثرات پیش آزمون، تفاوت میانگین گروه ها در متغیر وابسته، بر اساس جمع نمرات زوجین، معنادار است ($p \leq 0.01/0$) که بیانگر اثر عضویت گروهی بر متغیر وابسته است؛ بنابراین، نتایج حاصل از پژوهش نشان داد که زوج درمانی تلفیقی مبتنی بر خودتنظیم گری-دلبستگی بر میزان سازگاری زناشویی و ابعاد آن (رضایت زناشویی، همبستگی زناشویی، توافق زناشویی، ابراز محبت) موثر است.

کلمات کلیدی:

سازگاری زناشویی، زوج درمانی دلبستگی-خودتنظیم گری، ازدواج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/886659>

